

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโครงการฝึกอบรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโครงการฝึกอบรม และความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโครงการฝึกอบรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคปกติ ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่เรียนรายวิชาเทคนิคการฝึกอบรมและการประชุมในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคะแนนงานเขียนโครงการฝึกอบรมมีจำนวนทั้งสิ้น 355 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์มีจำนวนทั้งสิ้น 33 คน ผู้วิจัยใช้วิธีสอนแบบปกติโดยไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับภาคเรียน 1/2557, ใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจชิ้นงานเป็นรายบุคคล และการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาในชั้นเรียนร่วมกับวิธีสอนแบบปกติสำหรับภาคเรียน 1/2558 และ ใช้วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยการตรวจชิ้นงานเป็นรายบุคคล และการให้ข้อมูลย้อนกลับด้วยวาจาในชั้นเรียน ประกอบการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้สื่อภาพถ่ายชิ้นงานร่วมกับวิธีสอนแบบปกติสำหรับภาคเรียน 1/2559 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ใบงาน ข้อสอบอัตนัย เกณฑ์การตรวจข้อสอบอัตนัย และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด พิสัย ค่ามัธยฐาน ค่าฐานนิยม การทดสอบค่าเอฟ และวิเคราะห์ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบที่ใช้ในแต่ละภาคเรียนโดยใช้สูตรของ ดี อาร์ ไวทนีย์ และ ดี แอล ซาเบอร์ส (D. R. Whitney and D. L. Sabers) นอกจากนั้นผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์แก่นสาระ โดยการนำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโครงการฝึกอบรมที่ได้จากการสัมภาษณ์มาอ่านทบทวนซ้ำหลายๆ รอบครั้ง แล้วให้ดัชนี จากนั้นรวมดัชนีในประเด็นย่อย เมื่อพบประเด็นที่ซ้ำๆ กันบ่อยๆ จึงยกระดับขึ้นมาเป็นประเด็นหลัก ความน่าเชื่อถือของการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ทำโดยกระบวนการตรวจสอบสามเส้า รายละเอียดของผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนจำแนกตามวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบอัตนัยที่ใช้ในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโครงการฝึกอบรม

**ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนจำแนกตามวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
ในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559**

**ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของคะแนนจำแนกตามวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
ในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559**

คะแนน	1/2557	1/2558	1/2559	รวม
ต่ำกว่า 10 คะแนน	27 18.2%	9 11.3%	12 9.5%	48 13.5%
10 – 14.9 คะแนน	102 69.0%	53 66.2%	85 66.9%	240 67.6%
15 คะแนน ขึ้นไป	19 12.8%	18 22.5%	30 23.6%	67 18.9%
รวม	148 41.7% 100.0%	80 22.5% 100.0%	127 35.8% 100.0%	355 100.0% 100.0%
ค่าต่ำสุด	3	5	6.5	3
ค่าสูงสุด	18	17.5	18.5	18.5
พิสัย	15	12.5	12	15.5
ค่ามัธยฐาน	12	13	13.5	13
ค่าฐานนิยม	12	14	14.5	14
ค่าเฉลี่ย	12.09	12.81	13.39	12.72
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.539	2.584	2.393	2.556
ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย	60.45%	64.05%	66.95%	63.60%

ผลการวิเคราะห์คะแนนจำแนกตามวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559 ในตารางที่ 4 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีคะแนนระหว่าง 10-14.9 คะแนน คิดเป็น ร้อยละ 69.0, 66.2 และ 66.9 ตามลำดับ โดยภาคเรียน 1/2557 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.09 คิดเป็นร้อยละ 60.45 ของคะแนนเต็ม (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) คะแนนต่ำสุด คือ 3 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 18 คะแนน, ภาคเรียน 1/2558 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.81 คิดเป็นร้อยละ 64.05 ของคะแนนเต็ม คะแนนต่ำสุด คือ 5 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 17.5 คะแนน, ภาคเรียน 1/2559 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.39 คิดเป็นร้อยละ 66.95 ของคะแนนเต็ม คะแนนต่ำสุด คือ 6.5 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 18.5 คะแนน

ทั้งนี้ นักศึกษาที่สามารถทำคะแนนได้สูงสุด 18.5 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน เป็นนักศึกษาที่เรียนในภาคเรียน 1/2559 และนักศึกษาที่ได้คะแนนต่ำสุด คือ 3 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน เป็นนักศึกษาที่เรียนในภาคเรียน 1/2557 นอกจากนั้นหากพิจารณาจากค่ามัธยฐาน

ค่าฐานนิยม ค่าเฉลี่ย และ ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยพบว่าค่าสูงสุด คือ ภาคเรียน 1/2559 รองลงมา คือ ภาคเรียน 1/2558 และ ภาคเรียน 1/2557 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนจำแนกตามวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
ในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559

วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig
1/2557	148	12.09	2.539	9.366	0.000
1/2558	80	12.81	2.584		
1/2559	127	13.39	2.393		
รวม	355	12.72	2.556		

ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนจำแนกตามวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ผู้วิจัยใช้ใน แต่ละภาคเรียน พบว่าวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่แตกต่างกันส่งผลให้คะแนนงานเขียนโครงการ ฝึกอบรมของนักศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ใช้ในภาคเรียน 1/2559 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ใช้ในภาคเรียน 1/2558 และ วิธีการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่ใช้ในภาคเรียน 1/2557 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเป็นรายคู่จำแนกตามวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
ในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559

วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ	1/2557 (12.09)	1/2558 (12.81)	1/2559 (13.39)
1/2557 (12.09)	-	-	-
1/2558 (12.81)	0.72*	-	-
1/2559 (13.39)	1.30*	0.58	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละวิธีที่ละคู่ พบว่าวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ส่งผลให้คะแนนมีความแตกต่างกันที่ระดับ 0.05 คือ วิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ใช้ในภาคเรียน 1/2558 และ 1/2559 มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีการไม่ให้ข้อมูลย้อนกลับที่ใช้ในภาคเรียน 1/2557

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบอัตนัย
ที่ใช้ในภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อสอบอัตนัยจำแนกตามภาคเรียน 1/2557, 1/2558 และ 1/2559

คะแนน	1/2557	1/2558	1/2559
S_H ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง	564	316.5	515.5
S_L ผลรวมของคะแนนกลุ่มต่ำ	325	188	329
N จำนวนผู้เข้าสอบของ กลุ่มเก่ง หรือ กลุ่มอ่อน	37	20	32
X_{max} คะแนนสูงสุดที่นักศึกษาได้	18	17.5	18.5
X_{min} คะแนนต่ำสุดที่นักศึกษาได้	3	5	6.5
ดัชนีค่าความยาก	0.60	0.60	0.56
	ยากปานกลาง	ยากปานกลาง	ยากปานกลาง
ดัชนีค่าอำนาจจำแนก	0.43	0.51	0.49
	สูง	สูง	สูง

วิเคราะห์ความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบอัตนัย ที่ใช้ในภาคเรียนทั้ง 3 ภาคเรียนโดยใช้สูตรของ ดี อาร์ ไวทนี และ ดี แอล ซาเบอร์ส (D. R. Whitney and D. L. Sabers) พบว่าข้อสอบอัตนัยแต่ละชุดที่ใช้ในแต่ละภาคเรียนมีดัชนีค่าความยากอยู่ในระดับปานกลาง และมีดัชนีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับสูง

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ งานเขียนโครงการฝึกอบรม

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	24	72.7
ชาย	9	27.3
รวม	33	100.0

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.7 และ เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 27.3

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21 ปี	8	24.2
22 ปี	20	60.6
23 ปี	3	9.1
24 ปี	2	6.1
รวม	33	100.0
ค่าเฉลี่ย		21.97
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		0.770
ค่าต่ำสุด		21
ค่าสูงสุด		24
มัธยฐาน		22
ฐานนิยม		22

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์มีอายุเฉลี่ย 21.97 ปี มีอายุสูงสุด 24 ปี มีอายุต่ำสุด 21 ปี ส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 60.6 รองลงมา มีอายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.2 และ มีอายุระหว่าง 23 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม

เกรดเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	1	3.0
2.01 – 2.50	15	45.5
2.51 – 3.00	7	21.2
3.01 – 3.50	6	18.2
มากกว่า 3.50	4	12.1
รวม	33	100.0
ค่าเฉลี่ย		2.70
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		0.579
ค่าต่ำสุด		1.95
ค่าสูงสุด		4.00
มัธยฐาน		2.57
ฐานนิยม		2.57

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์มีเกรดเฉลี่ยสะสมเฉลี่ย 2.70 เกรดเฉลี่ยสะสมสูงสุด 4.00 เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำสุด 1.95 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.01 – 2.50 คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.51 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 21.2 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 3.01 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 18.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ให้สัมภาษณ์จำแนกตามเกรดที่ได้ในรายวิชาเทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม

เกรด	จำนวน	ร้อยละ
A	6	18.2
B+	5	15.2
B	7	21.2
C+	9	27.3
C	5	15.2
D+	1	3.0
รวม	33	100.0

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ได้เกรด C+ ในรายวิชาเทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาได้เกรด B คิดเป็นร้อยละ 21.2 และได้เกรด B+, C คิดเป็นร้อยละ 15.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม

1. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรที่อาจารย์มีการคืนชิ้นงานเขียนโครงการฝึกอบรมที่ตรวจแล้ว (แบบทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงเฉพาะในจุดที่ผิด) กลับคืนให้นักศึกษาเป็นรายบุคคลในชั้นเรียน	
ความคิดเห็นที่มีต่อการตรวจคืนชิ้นงานเป็นรายบุคคล	- เป็นการแสดงออกของอาจารย์ว่ามีความเอาใจใส่นักศึกษา - ชอบที่อาจารย์มีการตรวจชิ้นงานแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักศึกษา เพราะนักศึกษาจะสามารถนำไปแก้ไขชิ้นงานของตัวเองให้ถูกต้องได้ - ดีมาก ช่วยให้ทราบข้อผิดพลาดของตนเอง สามารถนำไปแก้ไขเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนสอบ ช่วยให้นักศึกษาสามารถวางแผนการเขียนชิ้นงานในห้องสอบได้ดียิ่งขึ้น - หากอาจารย์ไม่คืนชิ้นงานที่ตรวจแล้วให้ นักศึกษาจะไม่ทราบว่าชิ้นงานมีข้อผิดพลาดหรือไม่อย่างไร นักศึกษาอาจเข้าใจผิดคิดว่าชิ้นงานถูกต้องแล้ว ส่งผลให้การทำข้อสอบเกิดความผิดพลาดและได้คะแนนน้อย - หากอาจารย์ไม่ได้ตรวจชิ้นงานและให้ข้อมูลย้อนกลับ นักศึกษาอาจจะเกิดความเข้าใจผิดคิดว่าชิ้นงานของตนเองไม่มีข้อบกพร่อง และอาจส่งผลต่อความเข้าใจที่ผิดพลาดของนักศึกษา ตลอดจนส่งผลต่อคะแนนสอบของนักศึกษา เพราะนักศึกษาทำข้อสอบไม่ถูกต้องแต่เข้าใจว่าทำได้อย่างถูกต้องแล้ว
ความเข้าใจของนักศึกษาที่มีต่อการทำสัญลักษณ์ในชิ้นงานด้วยปากกาแดง	- จุดที่มีการทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงหมายถึงเป็นจุดที่มีข้อผิดพลาด - จุดที่ไม่ได้มีการทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงแสดงว่านักศึกษาทำได้อย่างถูกต้องแล้ว
ข้อดีของการใช้ปากกาแดง	- ทำให้ทราบข้อผิดพลาดและจุดบกพร่องที่ต้องแก้ไขในชิ้นงานของตนเอง - ทำให้เห็นข้อบกพร่องได้อย่างชัดเจน ช่วยให้สามารถจดจำจุดที่ผิดได้อย่างแม่นยำ และมีความระมัดระวังในการทำข้อสอบมากยิ่งขึ้น เพราะไม่ต้องการจะผิดพลาดในประเด็นเดิมอีกครั้ง - การใช้ปากกาแดงทำให้นักศึกษาสามารถเห็นข้อผิดพลาดได้อย่างชัดเจนว่าต้องแก้ไขชิ้นงานในจุดใดบ้าง

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม (ต่อ)

1. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรที่อาจารย์มีการคืนชิ้นงานเขียนโครงการฝึกอบรมที่ตรวจแล้ว (แบบทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงเฉพาะในจุดที่ผิด) กลับคืนให้นักศึกษาเป็นรายบุคคลในชั้นเรียน (ต่อ)	
นักศึกษารู้สึกอย่างไรกับปากกาแดง	- การใช้ปากกาแดงไม่ได้ส่งผลต่อความรู้สึกเชิงลบแต่อย่างใด แต่กลับส่งผลดีในแง่ของความชัดเจน เป็นการชี้ให้เห็นถึงข้อบกพร่องได้อย่างเด่นชัด - ต้องการให้ใช้ปากกาแดงเหมือนเดิม เพราะทำให้เห็นจุดที่ทำผิดชัดเจน
การเปรียบเทียบชิ้นงานกันของนักศึกษาในชั้นเรียน (หลังจากที่อาจารย์คืนชิ้นงานที่ตรวจแล้วในชั้นเรียน)	- นักศึกษาสามารถนำชิ้นงานของเพื่อนคนอื่นๆ ในชั้นเรียนมาเปรียบเทียบกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงชิ้นงานของตนเองได้ - นำชิ้นงานของตนเองไปเปรียบเทียบกับชิ้นงานของเพื่อนในชั้นเรียน ได้ว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร เพราะเหตุใดจึงถูก เพราะเหตุใดจึงผิด - ในกรณีที่ชิ้นงานของนักศึกษาเป็นลักษณะเดียวกันกับของเพื่อนในชั้นเรียน แต่อาจารย์ไม่ได้ทำสัญลักษณ์ไว้ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับของเพื่อนในชั้นเรียนซึ่งถูกเขียนสัญลักษณ์ นักศึกษาจะเกิดความสงสัยว่าชิ้นงานของตนเองผิดหรือไม่อย่างไร
ชิ้นงานที่ได้คืนมากับการเตรียมตัวก่อนสอบ	- นักศึกษาจะนำไปแก้ไขชิ้นงานให้ถูกต้อง โดยแก้ไขจุดที่ถูกทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงให้ถูกต้อง และจะจดจำวิธีการเขียนที่ถูกต้อง เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในห้องสอบ - นำชิ้นงานไปช่วยในการเตรียมการ / ทบทวนก่อนสอบ - นำชิ้นงานที่อาจารย์ตรวจแล้วมาแก้ไขแล้วนำไปใช้ทบทวนก่อนสอบ
ข้อดีของการ feedback ที่ทันเวลา	- ทำให้รู้ถึงข้อผิดพลาดสามารถนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขชิ้นงานให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในระหว่างการทำข้อสอบในห้องสอบได้ - ทำให้ทราบว่าต้องทำข้อสอบในห้องสอบอย่างไรจึงจะถูกต้อง และทำคะแนนสอบได้มากขึ้น

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม (ต่อ)

1. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรที่อาจารย์มีการคืนชิ้นงานเขียนโครงการฝึกอบรมที่ตรวจแล้ว (แบบทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงเฉพาะในจุดที่ผิด) กลับคืนให้นักศึกษาเป็นรายบุคคลในชั้นเรียน (ต่อ)	
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้สอน	- การให้ข้อมูลย้อนกลับของอาจารย์ช่วยให้นักศึกษาทราบว่าทำชิ้นงานได้ถูกต้องหรือไม่อย่างไร ถ้าไม่มีการให้ข้อมูลย้อนกลับก็จะทำให้ตนเองเข้าใจผิดคิดว่าชิ้นงานถูกต้องแล้ว หากไม่ได้รับข้อมูลย้อนกลับจากอาจารย์ คาดว่าจะได้คะแนนน้อยกว่านี้ เพราะนักศึกษาจะทำข้อสอบแบบผิดๆ ในห้องสอบ - เข้าใจง่าย ชัดเจน ทันเวลา เพราะอาจารย์มีกำหนดระยะเวลาในการทำชิ้นงาน ส่งชิ้นงาน และตรวจคืนชิ้นงานเหมาะสม ไม่นานจนเกินไป โดยให้เวลาในการทำชิ้นงาน 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นในสัปดาห์ที่ 2 นำชิ้นงานมาส่งต้นชั่วโมง และตรวจคืนชิ้นงานให้นักศึกษาในช่วงท้ายชั่วโมง - ถึงแม้จะทราบว่าทำผิดตรงจุดใด แต่ก็ยังไม่แน่ใจชัดเจนว่าจะต้องแก้ไขชิ้นงานอย่างไรให้ถูกต้อง
2. นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ตรวจคืนชิ้นงานเขียนโครงการฝึกอบรมโดยใช้ Positive feedback หรือ Negative feedback (ปัจจุบัน) แบบไหนอย่างไร	
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ Positive feedback และ Negative feedback	- ต้องการทั้ง Positive feedback และ Negative feedback เพราะจะช่วยให้นักศึกษาได้รู้ทั้งข้อดีและข้อเสียของชิ้นงานของตนเอง - หากอาจารย์ไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา นักศึกษาต้องการข้อมูลย้อนกลับทั้ง 2 แบบ (Positive feedback และ Negative feedback)
ในกรณีที่อาจารย์ไม่มีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการตรวจชิ้นงาน	- การทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงยังไม่ชัดเจนเพียงพอ นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ตรวจชิ้นงานอย่างละเอียดหากมีเวลามากพอ โดยเขียนอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับข้อผิดพลาดของชิ้นงาน และต้องการให้อาจารย์เขียนอธิบายเพิ่มเติมด้วยว่าชิ้นงานมีข้อผิดพลาดอย่างไร - หากไม่มีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการตรวจชิ้นงาน อาจารย์อาจตรวจสอบงานอย่างละเอียดมากกว่าการใช้วิธีการเขียนสัญลักษณ์ก็ได้ - ต้องการให้อาจารย์ตรวจชิ้นงานอย่างละเอียด หากต้องมีการเขียนอธิบายขอให้อาจารย์ใช้ตัวหนังสือที่อ่านได้ง่าย - ต้องการให้อาจารย์ตรวจชิ้นงานอย่างละเอียดพร้อมกับให้คะแนนจริง

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม (ต่อ)

2. นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ตรวจชิ้นงานเขียนโครงการฝึกอบรมโดยใช้ Positive feedback หรือ Negative feedback (ปัจจุบัน) แบบไหนอย่างไร (ต่อ)	
ในกรณีที่อาจารย์ไม่มีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการตรวจชิ้นงาน	- หากอาจารย์มีข้อจำกัดด้านเวลารูปแบบที่อาจารย์ใช้ในปัจจุบันก็ชัดเจนดีแล้ว - หากมีเวลาจำกัดนักศึกษาต้องการให้อาจารย์ทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงในจุดที่ผิดให้ครบถ้วนทุกจุดในชิ้นงาน
3. นักศึกษาได้นำข้อมูลที่อาจารย์แจ้งในห้องเรียนเรื่องข้อบกพร่องของชิ้นงานเขียนโครงการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ หรือไม่อย่างไร ส่งผลอย่างไรต่อการเขียนโครงการฝึกอบรมในห้องสอบ (ใช้เป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบ MID-TERM หรือไม่อย่างไร)	
การเตรียมตัวก่อนสอบ	- แก้ไขชิ้นงานให้ถูกต้อง แล้วนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเขียนโครงการฝึกอบรมในห้องสอบได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น - นำข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากอาจารย์มาแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาชิ้นงานให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น - จะเน้นจดจำจุดที่ผิด เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดซ้ำอีกในห้องสอบ - สำหรับจุดที่ถูกต้องแล้วนักศึกษาจะไม่ได้เน้นเป็นพิเศษ เพราะไม่ใช่จุดที่เป็นปัญหา - จะเน้นทบทวนประเด็นที่ตนเองผิดพลาดมากกว่าประเด็นที่ทำได้อย่างถูกต้องแล้ว - จะจดจำประเด็นที่ผิดพลาดทั้งของตนเอง และของเพื่อนในชั้นเรียน เพื่อนำไปปรับปรุงงานเขียนโครงการฝึกอบรมในห้องสอบ - นำประเด็นที่ผิดพลาดไปใช้ในการทบทวนก่อนสอบ - นักศึกษาทราบข้อผิดพลาดของตนเอง และปรับปรุงแก้ไข ก่อนทำข้อสอบจริง
ในห้องสอบ	- สามารถนำความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องจากการให้ข้อมูลย้อนกลับของอาจารย์ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานเขียนโครงการฝึกอบรมในห้องสอบได้ดียิ่งขึ้น - สามารถทำข้อสอบได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้นเพราะข้อมูลย้อนกลับที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนช่วยพัฒนาทักษะการเขียนได้ดีมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้ภาษาเขียน การหลีกเลี่ยงภาษาพูด คำเชื่อม การสะกด เป็นต้น ตลอดจนช่วยให้เขียนโครงการฝึกอบรมโดยมีองค์ประกอบต่างๆ ครบถ้วนถูกต้อง - นักศึกษาจะรู้ว่าสิ่งใดที่ถูกต้องควรทำ และสิ่งใดที่ผิดไม่ควรทำในห้องสอบ ช่วยให้อาจารย์สามารถทำข้อสอบได้คะแนนดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม (ต่อ)

4. นักศึกษารู้สึกอย่างไรที่ได้เห็นตัวอย่างชิ้นงานโครงการฝึกอบรมที่มีข้อบกพร่องในชั้นเรียนบนจอภาพในห้องเรียน (โดยไม่ทราบว่าเป็นชิ้นงานของใคร)	
ข้อดีของการเห็นตัวอย่างชิ้นงานที่มีข้อบกพร่องในชั้นเรียน	- รู้สึกตื่นเต้น ตื่นตัว กระตือรือร้นที่จะฟังคำแนะนำของอาจารย์มากยิ่งขึ้น เพราะมีการแสดงภาพชิ้นงานบนจอภาพในห้องเรียนประกอบคำอธิบาย - การได้เห็น และเรียนรู้จากชิ้นงานของเพื่อนคนอื่นๆ ในชั้นเรียน จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเปรียบเทียบผลงานของตนเองกับผลงานของคนอื่น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาชิ้นงานไปในทางที่ดียิ่งขึ้น - เป็นการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดทั้งของตนเอง และของเพื่อน ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนโครงการฝึกอบรมของนักศึกษาได้ - ทำให้ทราบข้อบกพร่องของตนเองเพิ่มขึ้นจากสื่อภาพถ่ายที่อาจารย์แสดงให้เห็นในห้องเรียน เนื่องจากอาจารย์ไม่ได้ทำสัญลักษณ์ด้วยปากกาแดงไว้ที่ชิ้นงานของตนเอง แต่หลังจากที่เห็นตัวอย่างข้อบกพร่องของเพื่อนร่วมชั้นเรียนจากจอภาพทำให้ทราบว่าชิ้นงานของตนเองก็มีข้อผิดพลาดเช่นเดียวกัน - ทำให้เห็นตัวอย่างข้อบกพร่องได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และได้ทราบแนวทางการแก้ไขจากการให้คำอธิบายเพิ่มเติมของอาจารย์ - ทำให้เห็นข้อบกพร่องหลายๆ แบบ จากชิ้นงานของเพื่อนๆ ในชั้นเรียน ทำให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเตรียมตัวสอบได้ - ทำให้เห็นภาพรวมของชิ้นงานที่หลากหลาย ทำให้ทราบข้อผิดพลาดของผู้อื่น ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อชิ้นงานของตนเองได้
กรณีที่ชิ้นงานตัวอย่างเป็นชิ้นงานของนักศึกษาเอง	- รู้สึกดีที่อาจารย์แสดงภาพชิ้นงานของตนเอง เพราะความผิดพลาดของตนเองจะถูกใช้ให้เป็นประโยชน์กับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน - หากเป็นชิ้นงานของตนเองก็จะรู้สึกเขินอายเล็กน้อย แต่ก็ไม่มีปัญหา เพราะอาจารย์ไม่ได้เปิดเผยชื่อเจ้าของชิ้นงาน - หากเป็นชิ้นงานของตนเองก็ไม่ได้รู้สึกว่าถูกประจาน เพราะอาจารย์ไม่ได้เปิดเผยชื่อเจ้าของชิ้นงาน แต่ถึงแม้ว่าจะเปิดเผยก็ไม่ได้รู้สึกเขินอายแต่อย่างใด เนื่องจากมีความสนิทสนมคุ้นเคยกันกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นอย่างดี - หากเป็นชิ้นงานของตนเองจะรู้สึกสนใจมากเป็นพิเศษ ไม่รู้สึกอาย เพราะถือเป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาโดยตรง และคิดว่าเป็นประโยชน์สำหรับเพื่อนๆ ในชั้นเรียนด้วยที่ได้เรียนรู้ข้อบกพร่องจากชิ้นงานของตนเอง

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม (ต่อ)

4. นักศึกษารู้สึกอย่างไรที่ได้เห็นตัวอย่างชิ้นงานโครงการฝึกอบรมที่มีข้อบกพร่องในชั้นเรียนบนจอภาพในห้องเรียน (โดยไม่ทราบว่าเป็นชิ้นงานของใคร) (ต่อ)	
กรณีที่ไม่ใช่ชิ้นงานของตนเอง	- ต้องการให้อาจารย์นำชิ้นงานของตนเองขึ้นบนจอภาพในชั้นเรียนจะมีประโยชน์กับตนเองมาก เพราะหากเป็นชิ้นงานของตนเองก็ถือว่าเป็นการได้รับคำแนะนำแนวทางในการแก้ไขชิ้นงานโดยตรงจากอาจารย์
การเปิดเผยหรือปิดบังชื่อเจ้าของชิ้นงาน	- หากเลือกได้ก็ควรใช้วิธีปิดบังชื่อเจ้าของผลงาน - หากต้องเลือกระหว่างปกปิดชื่อเจ้าของชิ้นงาน กับเปิดเผยชื่อเจ้าของชิ้นงาน ขอเลือกปกปิดชื่อเจ้าของชิ้นงานจะสบายใจมากกว่า
เลือกระหว่างการแสดงกับการไม่แสดงภาพถ่ายชิ้นงาน	- หากต้องเลือกระหว่างไม่แสดงภาพ กับแสดงภาพชิ้นงานบนจอภาพในห้องเรียน ขอเลือกแสดงภาพ เพราะช่วยให้คำอธิบายของอาจารย์ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เข้าใจมากยิ่งขึ้น
ข้อเสียของการไม่แสดงภาพถ่ายชิ้นงาน	- หากไม่แสดงภาพถ่ายจะทำให้นักศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบกพร่องยากมากยิ่งขึ้น - การไม่มีสื่อภาพถ่ายประกอบคำอธิบายข้อบกพร่องของชิ้นงานอาจส่งผลต่อความสนใจฟังของนักศึกษาบางกลุ่มในชั้นเรียน - หากอาจารย์ใช้วิธีอธิบายข้อบกพร่องหน้าชั้นเรียนโดยไม่มีภาพประกอบคำอธิบายจะทำให้ศึกษานึกไม่ออก ไม่สามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วเหมือนกับการแสดงตัวอย่างชิ้นงานบนจอภาพในชั้นเรียน
ข้อดีของการแสดงภาพถ่ายชิ้นงาน	- การแสดงภาพถ่ายช่วยกระตุ้นความสนใจของนักศึกษาได้มากกว่าไม่แสดงภาพถ่าย - การแสดงภาพถ่ายช่วยให้นักศึกษาสามารถทำความเข้าใจกับประเด็นที่อาจารย์กำลังอธิบายได้ง่ายยิ่งขึ้น
ข้อควรระวัง	- นักศึกษาไม่เกิดความรู้สึกเชิงลบแต่อย่างใดในกรณีที่ผู้สอนแสดงภาพถ่ายชิ้นงานของเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันนั้น แต่หากเป็นภาพชิ้นงานของกลุ่มเรียนอื่น หรืออาจารย์นำภาพชิ้นงานของกลุ่มเรียนตนเองไปให้นักศึกษากลุ่มอื่นดูเป็นตัวอย่าง นักศึกษาจะรู้สึกไม่สบายใจมากกว่า

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม (ต่อ)

5. นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโครงการฝึกอบรมด้วยวิธีการใด/ รูปแบบควรเป็นอย่างไร ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สถานการณ์จริง (แบบรายบุคคล หรือ แบบภาพรวม)	
ข้อดีของการให้ feedback แบบภาพรวม	- ใช้เวลาน้อยกว่าการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคลทีละคน - การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นแบบภาพรวมเป็นช่องทางที่ช่วยให้นักศึกษากลุ่มที่ไม่กล้าถามในชั้นเรียน และไม่ต้องการเข้าพบอาจารย์เป็นรายบุคคล ได้ทำความเข้าใจกับชิ้นงานของตนเองได้ ทั้งในจุดที่ถูกต้องและจุดที่ผิดพลาด - ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเท่าเทียมกัน เพราะได้ทราบข้อมูลทั้งของตนเองและของเพื่อนในชั้นเรียน - ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสที่จะเปรียบเทียบชิ้นงานของตนเอง กับชิ้นงานของเพื่อน ทั้งในจุดที่ผิด หรือจุดที่ถูกต้อง ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
การให้ feedback เป็น รายบุคคล	- เหมาะสำหรับนักศึกษาบางคนที่ไม่เข้าใจ หรือชิ้นงานมีข้อบกพร่องมากผิดปกติ อาจมีความจำเป็นต้องได้รับข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคล - การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคลมีความจำเป็นในกรณีของนักศึกษาที่ชิ้นงานมีปัญหาหรือผิดพลาดในการทำงานเป็นจำนวนมาก - การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคลโดยการระบุชื่อนักศึกษาแบบเฉพาะเจาะจง จะช่วยแก้ปัญหานักศึกษาที่ชิ้นงานมีปัญหาแต่ไม่กล้าเข้าหาอาจารย์ได้ - อาจารย์อาจเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ต้องการข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคลเข้าพบอาจารย์เป็นรายบุคคลหลังจากเลิกชั้นเรียน
ข้อดีของการให้ feedback เป็นรายบุคคล	- การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบตัวต่อตัวจะช่วยให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น เพราะสามารถอธิบายข้อบกพร่องได้อย่างละเอียด

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม (ต่อ)

5. นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ให้ข้อมูลย้อนกลับงานเขียนโครงการฝึกอบรมด้วยวิธีการใด/ รูปแบบควรเป็นอย่างไร ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม สถานการณ์จริง (แบบรายบุคคล หรือ แบบภาพรวม) (ต่อ)	
ข้อเสียของการให้ feedback เป็นรายบุคคล	- การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคลนอกจากจะใช้เวลามาก เสียเวลาทั้งอาจารย์และนักศึกษาแล้ว ยังอาจทำให้นักศึกษาบางคน เกิดภาวะเครียด มีความรู้สึกไม่สบายใจ กังวลใจ ที่จะต้องเข้าพบ เพื่อพูดคุยกับผู้สอนเป็นรายบุคคล และมีผลต่อความเข้าใจที่ไม่ ตรงกันของนักศึกษาอันเนื่องมาจากการตีความหมายของนักศึกษา แต่ละบุคคลที่อาจจะเข้าใจไม่ตรงกันในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง - การให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคลใช้เวลานาน อาจไม่สะดวกกับ ทั้งอาจารย์และ นักศึกษา และไม่สอดคล้องกับระยะเวลาเรียนที่ กำหนดไว้ในตารางเรียน - หากอาจารย์ให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นรายบุคคลนักศึกษาจะไม่มีโอกาส ได้ทราบข้อบกพร่อง หรือ ข้อดีของชิ้นงานของเพื่อนคนอื่นๆ ในชั้น เรียน
ข้อเสนอแนะอื่นๆ	- นักศึกษาแต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ และรับรู้แตกต่างกัน ดังนั้นหาก อาจารย์มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่หลากหลายรูปแบบย่อมช่วยให้ สามารถเข้าถึงนักศึกษาแต่ละบุคคลได้ดียิ่งขึ้น

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ
งานเขียนโครงการฝึกอบรม (ต่อ)

6. นักศึกษามีความคิดเห็นอย่างไรกับวิธีการตรวจสอบ “การเขียนโครงการฝึกอบรม” ของอาจารย์ผู้สอน ที่มีการนำเกณฑ์การตรวจสอบอัตรณ์ (Rubric) มาเป็นแนวทางในการให้คะแนน	
ข้อดี	- ทำให้การตรวจให้คะแนนมีความเป็นมาตรฐานเดียวกัน เท่าเทียมกัน สร้างความรู้สึกเป็นธรรมแก่นักศึกษา - เป็นวิธีการตรวจสอบที่ดีมาก มีการให้คะแนนอย่างละเอียดเป็นจุดๆ มีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละจุดอย่างชัดเจน มีความโปร่งใส หากนักศึกษามีข้อสงสัยเกี่ยวกับคะแนนที่ได้ก็สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ - ผู้สอนสามารถอธิบายและชี้แจงนักศึกษาเป็นรายบุคคลได้ เกี่ยวกับที่มาของคะแนนได้ว่า คะแนนที่ได้มาจากจุดใด หรือไม่ได้คะแนนจากจุดนั้นเพราะเหตุใด - ช่วยให้นักศึกษาสามารถตรวจสอบที่มาของคะแนนรวม และคะแนนในแต่ละจุดได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจ และทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการตรวจสอบของผู้สอนว่ามีความถูกต้อง และมีความน่าเชื่อถือสูง - ช่วยให้นักศึกษาสามารถประมาณการคะแนนสอบและประเมินตนเองได้ว่าคะแนนที่ได้รับมาจากจุดใด ส่งผลให้นักศึกษาที่มีความกังวลใจหรือคลั่งใจเกี่ยวกับคะแนนสอบมีจำนวนน้อยลง
ข้อเสนอแนะ	- ผู้สอนควรแจ้งเกณฑ์การตรวจสอบอัตรณ์ให้นักศึกษาล่วงหน้า เพื่อนักศึกษาจะสามารถเตรียมตัวก่อนสอบได้ดีมากยิ่งขึ้น การทราบเกณฑ์การตรวจสอบอัตรณ์ล่วงหน้าจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถทำคะแนนสอบสูงขึ้นได้ และลดข้อผิดพลาดในการเขียนโครงการฝึกอบรมในห้องสอบลงได้ - ผู้สอนควรกำหนดกิจกรรมให้นักศึกษาฝึกใช้เกณฑ์การตรวจสอบอัตรณ์โดยการให้คะแนนชิ้นงานของตนเองทั้งก่อนที่จะส่งให้ผู้สอนตรวจและหลังจากแก้ไขงานตามที่ผู้สอนแนะนำแล้ว หรืออาจให้ฝึกตรวจชิ้นงานของเพื่อนในชั้นเรียนโดยใช้เกณฑ์การตรวจสอบอัตรณ์ เพื่อพัฒนาทักษะการประเมินผลแก่นักศึกษา - ข้อสอบที่เป็นอัตรณ์วิชาอื่นๆ ควรมีเกณฑ์การตรวจสอบอัตรณ์ที่ชัดเจนเช่นเดียวกับรายวิชานี้